

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació d'una ciutadana contra l'Administració autonòmica per la denegació d'accés a informació sobre el nombre de casos únics atesos a les unitats de trànsit

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació presentada per una ciutadana contra l'Administració autonòmica, per la denegació d'accés a informació sobre el nombre de casos únics atesos a les unitats de trànsit agregats per Catalunya i creuats per sexe i edat (concretats any a any, no per rangs d'edat) dels anys 2012 al 2021 ambdós inclosos.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, d'acord amb l'informe del coordinador de tecnologia i seguretat de la informació, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'emet l'informe següent.

Antecedents

1. En data 13 d'octubre del 2022, la sol·licitant presenta una sol·licitud a l'Administració autonòmica en què sol·licita accés a informació pública, en base a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LTC), en concret:

“Sol·licito el nombre de casos únics atesos a les unitats de trànsit agregats per Catalunya i creuats per sexe i edat (any a any, no per rangs d'edat) dels anys 2012 al 2021 ambdós inclosos.”

2. Consta en l'expedient la Resolució per la qual s'estima parcialment la sol·licitud d'accés a la informació pública (...), que dona resposta a la sol·licitud formulada. En síntesi, la Resolució conclou que:

*“(...) s'han de trametre les **dades agregades per trams d'edat** perquè el conjunt de pacients atès per les unitats de trànsit és encara molt reduït a Catalunya. Així, a partir de la ponderació entre l'interès públic d'aquestes dades i els interessos de confidencialitat que aquesta Administració ha de preservar, s'han d'aplicar els límits suficients per impedir, en qualsevol cas, la identificació indirecta dels pacients atesos per les unitats de trànsit.”*

3. Consta en l'expedient còpia del missatge de correu electrònic, de data 14 de novembre de 2022, pel qual l'Administració requerida hauria tramès la Resolució d'estimació parcial a la sol·licitant, així com la informació corresponent. En concret, com consta en l'expedient, un full en el que es desglossa, per anys (de 2012 a 2021), i per sexe assignat en néixer (“dona/home/no consta”), el nombre de casos, agregats per franges d'edat, tal i com l'Administració requerida argumenta que cal donar la informació.

4. Consta en l'expedient que en data 17 de novembre de 2022, la sol·licitant hauria presentat reclamació a la GAIP, en la que exposa que l'Administració requerida li hauria denegat l'accés a la informació en els termes en què els sol·licitava (el nombre de casos únics atesos a les unitats de trànsit agregats per Catalunya i creuats per sexe i edat (any a any, no per rangs d'edat).

5. En data 17 de novembre de 2022, la GAIP comunica a l'Administració requerida la reclamació presentada, i li sol·licita l'emissió d'informe, l'expedient complet relatiu a la sol·licitud d'accés a la informació pública, i la identificació de les terceres persones afectades per l'accés que es reclama, si n'hi ha.

6. En data 18 de novembre de 2022, l'Administració requerida tramet a la GAIP l'informe sol·licitat (el qual, en síntesi, dona per reproduïda l'argumentació de la Resolució de data 11 de novembre, que s'hauria adreçat a la sol·licitant, i que es tramet a la GAIP), juntament amb l'expedient relatiu a la sol·licitud formulada. No consta, en la informació disponible, que s'hagi tramès a la GAIP informació sobre terceres persones afectades, si n'hi ha.

7. En data 2 de desembre de 2022, la GAIP sol·licita a aquesta Autoritat que emeti l'informe previst per l'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en relació amb la reclamació presentada.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió n'ha de demanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades (article 4.1 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals (en endavant, RGPD).

Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades de caràcter personal que constin en la informació sol·licitada.

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclogui el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades de caràcter personal.

II

Segons l'article 4.1 del Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, de 27 d'abril de 2016, General de Protecció de Dades (en endavant, RGPD), són dades personals: *“toda información sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona;”* (art. 4.1 RGPD).

El tractament (art. 4.2 RGPD) de qualsevol informació referida a persones físiques identificades o identificables, que hagin estat ateses a les unitats de trànsit a Catalunya, es troba sotmès als principis i garanties de la normativa de protecció de dades personals.

Convé apuntar que la normativa de protecció de dades resultarà d'aplicació al tractament de les dades personals que pugui contenir la informació sol·licitada i que permetin identificar, ja sigui directa o indirectament, sense esforços desproporcionats, a persones físiques concretes.

L'article 6 de l'RGPD estableix que per dur a terme un tractament, com ara la comunicació de dades necessària per atendre una sol·licitud d'accés, cal comptar amb una base jurídica que legítimi el tractament, ja sigui el consentiment de la persona afectada (apartat 1.a)), ja sigui alguna de les altres bases legitimadores que s'hi preveuen, com ara, que el tractament sigui necessari per al compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament (apartat 1.c)).

Com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en la base jurídica de l'article 6.1.c) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

Alhora, segons l'article 86 de l'RGPD: *“Los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se le aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento.”*

Per tant, cal referir-se a la Llei 19/2014, de 29 de desembre de 2014, de transparència, accés a la informació i bon govern (LTC), que té per objecte regular i garantir la transparència de l'activitat pública.

L'article 18 de la Llei 19/2014 estableix que *"les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda" (apartat 1).*

L'esmentat article 2.b) defineix informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

En termes similars es pronuncia la Llei estatal 19/2013 en els seus articles 12 (dret d'accés a la informació pública) i 13 (informació pública).

La informació de què disposa l'Administració requerida, relativa a persones ateses a les unitats de trànsit, en el període de 2012 a 2021 que demana la reclamant, és "informació pública" sotmesa al règim d'accés previst a la legislació de transparència.

No obstant això, d'acord amb l'article 20 i següents de l'LTC, el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis. En concret, i als efectes d'aquest informe, cal valorar si el dret a la protecció de dades de les persones afectades pot justificar o no la limitació del dret d'accés a la informació pública regulat a l'LTC que invoca la persona reclamant.

III

Per situar la informació objecte de reclamació, cal fer esment de l'article 16.1 de la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia (en endavant, Llei 11/2014), segons el qual:

"1. El sistema sanitari de Catalunya ha d'incorporar la perspectiva de gènere i ha de tenir en compte les necessitats específiques de les persones LGBTI, amb la finalitat de garantir-los el dret a rebre l'atenció sanitària i a gaudir dels serveis de salut en condicions objectives d'igualtat."

En aquest context de garantia dels drets dels col·lectius esmentats, específicament en l'àmbit sanitari, l'article 16.2 de la mateixa llei estableix una sèrie de mesures que tenen com a objectiu incorporar al sistema sanitari l'atenció integral a persones transgènere i a persones intersexuals, elaborar polítiques de salut pública que vetllin pel dret a la salut de les persones LGBTI, amb l'adaptació dels protocols establerts, si escau, i també establir estratègies específiques per a afrontar els problemes de salut específics de les persones d'aquests col·lectius.

Atès que la persona reclamant es refereix al número de persones ateses a les "unitats de trànsit", fem esment de la Instrucció 14/2017 de 10 de novembre de 2017, "Implantació del

Model d'atenció a les persones trans en l'àmbit del CatSalut" (www.catsalut.gencat.cat) que, en el punt 5.2.1, referit a l'Atenció primària i salut comunitària, preveu el següent:

*“Aquesta atenció es portarà a terme segons el **Model d'Atenció a la Salut de les persones trans**, i d'acord amb el Protocol clínic marc. Si, per motius de la demanda, escau el desplegament **d'unitats de trànsit** de referència territorial, l'atenció en aquestes unitats serà realitzada pels professionals sanitaris dels centres que compleixin els requisits específics que estableixi el Departament de Salut i el CatSalut, d'acord amb l'esmentat Protocol clínic marc.”*

Les unitats de trànsit són doncs els serveis del sistema públic de salut (CatSalut), especialment ideats per a facilitar una atenció sanitària específica de les persones dels col·lectius als que es refereix la Llei 11/2014.

Tenint en compte això, convé tenir present que, segons l'article 23 de l'LTC:

“Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.”

En termes similars, l'article 15.1 de l'LT, en la seva redacció donada per la disposició final onzena de l'LOPDGDD, al que ens remetem.

Segons la normativa de protecció de dades, les dades personals relatives a la salut són: *“datos personales relativos a la salud física o mental de una persona física, incluida la prestación de servicios de atención sanitaria, que revelen información sobre su estado de salud;”* (art. 4.15 RGPD).

Als efectes que interessin, la informació relativa al fet que una persona física ha estat efectivament atesa per les unitats de trànsit, tenint en compte el context normatiu referit ha de ser considerada com informació de salut d'aquella persona.

Per tant, haurem de partir de la base que, per aplicació de l'article 23 LTC, aquesta informació no es podria facilitar -llevat que es disposi del consentiment exprés i per escrit dels afectats-, en uns termes que permetin, no ja la identificació directa de les persones afectades (possibilitat que, com es desprèn de la mateixa sol·licitud, la reclamant tampoc no demana), sino tampoc la identificació indirecta sense esforços desproporcionats.

Cal tenir en compte que l'Administració reclamada ja li ha facilitat a la reclamant la informació agregada (per tant, sense identificació directa dels afectats) per trams d'edat, i no any a any, com demana la reclamant.

Segons la normativa de protecció de dades, *“los principios de protección de datos no deben aplicarse a la información anónima, es decir información que no guarda relación con una persona física identificada o identificable, ni a los datos convertidos en anónimos de forma que el interesado no sea identificable, o deje de serlo. En consecuencia, el presente*

Reglamento no afecta al tratamiento de dicha información anónima, (...)." (considerant 26 RGPD).

Així, els principis de protecció de dades no s'apliquen a la informació anònima, sempre que el mecanisme d'anonimització emprat **permeti assegurar de forma efectiva que les persones afectades ja no resulten identificables**, ni directament, ni indirecta a través d'altra informació complementària.

Segons l'article 70.6.a) del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (RLTC), s'entén per anonimització:

"l'eliminació de les dades personals de les persones físiques afectades que consten en la informació i qualsevol altra informació que pugui permetre identificar-les directament o indirectament sense esforços desproporcionats, (...)."

Per tant, vista la informació reclamada, el que convé examinar en el cas que ens ocupa és si, més enllà de la informació agregada que ja se li hauria facilitat a la persona reclamant, resultaria ajustat a la normativa de protecció de dades donar accés a la mateixa informació, però agregada a nivell de les persones nascudes en un mateix any, i no per franges d'edat.

IV

Com consta en l'expedient, l'Administració reclamada va estimar parcialment la sol·licitud formulada i va trametre a la reclamant un llistat, desglossat per anys (de 2012 a 2021), amb els següents apartats per a cada any:

"(Sexe) Assignat al néixer (Dona/ Home/No consta)"; així com el nombre de casos - segons el sexe assignat al néixer), agrupats per les següents franges d'edat: "Edat < 10 anys; Edat de 10 a 14 anys; Edat de 15 a 18 anys; Edat de 19 a 24 anys; Edat de 25 a 30 anys; Edat de > 30 anys."

La informació que es sol·licita en via de reclamació seria aquesta mateixa però desglossada segons l'edat, any per any, de les persones afectades:

- Gènere: home / dona / no consta
- Edat: segons any de naixement
- Any d'atenció en la unitat de trànsit

La informació reclamada no es pot relacionar directament amb persones afectades identificables.

No obstant això, com ja s'ha fet avinent, el tipus d'informació reclamada, en cas que de forma indirecta permetés identificar les persones afectades, s'hauria de considerar com a **dades de salut** (art. 9.1 RGPD). Per tant, dades mereixedores d'especial protecció segons la normativa de protecció de dades.

Cap dubte hi pot haver, partint de la base de l'especial protecció per la informació de salut dels pacients, no només en la normativa de protecció de dades (art. 9 RGPD) sinó en la normativa sectorial de salut (Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació

concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica (art. 5), i Llei estatal 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica (arts. 2.1 i 7)), que no seria ajustat a la normativa de protecció de dades, d'autonomia del pacient, i a la de protecció específica del dret a la intimitat (Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció del dret a l'honor, la intimitat personal i familiar i la pròpia imatge), una comunicació d'informació que, malgrat estar agregada, pogués facilitar la identificació indirecta dels afectats sense esforços desproporcionats.

A més, cal tenir en compte que l'accés que demana la reclamant, més detallat afectaria a informació, en bona mesura, de **persones menors d'edat**.

En aquest sentit, l'ordenament jurídic estableix una protecció reforçada dels drets i interessos dels menors, com es desprèn de la legislació específica de protecció de la infància i l'adolescència, com ara, entre d'altres, la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència (LDOIA), que estableix que l'interès superior de l'infant o l'adolescent constitueix el principi bàsic de tot el dret relatiu a aquestes persones (art. 5.1 LDOIA)

També la pròpia legislació de transparència, estableix que el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici, entre d'altres, per als drets dels menors d'edat (art. 21.1.e) LTC).

I no només això. Les persones del col·lectiu afectat són persones que, en determinats casos, poden patir **situacions d'especial vulnerabilitat**, com es desprèn de la Llei 11/2014, Ja esmentada, i demés normativa concordant, que pretén, precisament, pal·liar situacions de vulnerabilitat del col·lectiu LGTBI en diferents àmbits (educatiu, laboral, de salut, etc.).

És cert que, d'acord amb l'article 18.2 LTC el dret d'accés no exigeix a la ciutadania exposar els motius concrets pels quals es vol accedir a informació pública, però aquests poden ser rellevants a l'hora de decidir sobre la prevalença entre uns i altres drets (interès públic en la divulgació o drets de persones afectades). Ara bé, la manca d'explicitació de la finalitat de la sol·licitud, priva d'un element important a l'hora de ponderar els interessos en joc.

A priori no es pot descartar que facilitar la informació per franges d'edat pugui permetre assolir igualment la finalitat pretesa, minimitzant el risc de reidentificació. Per això, aquesta Autoritat valora positivament el fet que l'Administració reclamada, *ad cautelam*, hagi facilitat les dades agrupades per franges d'edat, per tal de dificultar la reidentificació.

En qualsevol cas, també és cert que si la informació facilitada en la forma pretesa per la persona reclamant (amb l'edat any per any) no permetés identificar persones físiques concretes, no seria d'aplicació la normativa de protecció de dades personals. Per això, esdevé essencial determinar si l'anonimització realitzada a través de l'agregació incloent l'edat any per any resultaria eficaç.

El risc de reidentificació d'un registre es produeix quan és possible enllaçar un registre de les dades publicades amb la persona que el va originar.

Com ha fet avinent en diferents ocasions aquesta Autoritat (entre d'altres, Dictamen CNS 15/2022, CNS 1/2022, CNS 26/2021 o CNS 12/2021, entre d'altres), el risc de reidentificació

de les persones afectades per un tractament és inherent a qualsevol tècnica d'anonimització, per la qual cosa sempre cal tenir en compte que la intimitat i el dret a la protecció de dades dels afectats podria veure's compromesa.

Amb caràcter general, l'encreuament d'informació obtinguda, fins i tot si ha estat anonimitzada, amb altra informació complementària, pot acabar fent identificable una persona física.

Tal i com s'ha pronunciat el Grup de Treball de l'Article 29, en el seu Dictamen 5/2014, de 10 d'abril de 2014, disponible al web: <http://ec.europa.eu>:

*“(...) los responsables del tratamiento deben ser conscientes de que un conjunto de datos anonimizado **puede entrañar todavía riesgos residuales para los interesados**. Efectivamente, por una parte, la anonimización y la reidentificación son campos de investigación activos en los que se publican con regularidad nuevos descubrimientos y, por otra, incluso los datos anonimizados, como las estadísticas, pueden usarse para enriquecer los perfiles existentes de personas, con la consiguiente creación de nuevos problemas de protección de datos. (...)”*

En el Dictamen 5/2014, s'analitza l'eficàcia i les limitacions de les diferents tècniques d'anonimització existents, atenent al marc legal sobre protecció de dades, i es formulen recomanacions per a l'adequada gestió d'aquestes tècniques per part dels responsables del tractament.

Per mesurar el risc de reidentificació cal tenir en compte, entre d'altres, el **número de persones afectades**. En concret, el Dictamen es refereix a la “agregación o anonimato k ” (apartat 3.2.1): “*Las técnicas de agregación y anonimato k tienen el objetivo de impedir que un interesado sea singularizado cuando se le agrupa con, al menos, un número k de personas.*”

Als efectes que interessin, precisament el número (k) d'individus, el conjunt de referència i els possibles identificadors són claus per determinar si una agregació pot ser o no efectiva. Així, el Dictamen identifica com a un error freqüent d'aquest tipus d'anonimització, el següent:

*“Perder algunos cuasi identificadores: Al considerar el anonimato k , **uno de los parámetros críticos es el umbral de k** . **Cuanto más alto sea este valor, más garantías de privacidad obtendremos**. Un error frecuente consiste en aumentar el valor de k de manera artificial reduciendo el conjunto de los cuasi identificadores considerados. (...)”*

Com es desprèn de la informació de l'expedient, sembla que el total de casos de persones afectades durant els 10 anys sol·licitats seria de 5418. No és una xifra molt elevada, si tenim en compte que es tracta del nombre de casos de persones ateses a tot Catalunya per un servei molt especialitzat (unitats de trànsit).

A tall d'exemple, atesa la informació del quadre que consta en l'expedient, als primers anys de la franja escollida el nombre de casos és molt baix. Per exemple, l'any 2021, pel que fa a les dones, en les franges de 0-10 anys, 10-14 anys i 15-18 anys, no va haver-hi cap cas, a la franja 19-14 anys 1 cas, a la franja 25-30 anys 4 casos, i en la franja de majors de 30 anys 2 casos.

Fins i tot si agafem alguns dels anys amb major nombre de casos (que coincideixen amb els anys més recents, el nombre de casos segueix essent relativament baix. Per exemple, centrant-nos en els casos de dones, l'any 2021, en la franja de 0-10 anys 25 casos, en la franja 10-14 anys 116 casos, en la franja 15-18 anys 207 casos, en la franja 19-24 anys 185 casos, a la franja 25-30 anys 101 casos, i en la franja de majors de 30 anys 102 casos.

Aquestes xifres, que ja d'entrada resulten prou baixes, ho seran encara més si en lloc de facilitar la informació agregada per franges d'edat, es desglossessin per edat any a any.

Així, facilitar informació agregada d'un número baix d'individus (com seria, òbviament, si es facilita la informació any per any, en contraposició a facilitar la informació per franges d'edat), en un univers analitzat que també fos reduït (per exemple si s'analitzés la informació a nivell de municipi) suposaria un major risc de reidentificació, atès que en municipis de poca població podrien existir altres elements afegits que podrien acabar permetent la reidentificació.

Per tant, l'agregació per evitar la reidentificació només podria ser efectiva si el conjunt de la població analitzada és un nombre de persones suficientment ampli.

Per això, s'ha de tenir en compte que el conjunt de població pres com a referència seria com a mínim tota la població de Catalunya (sens perjudici que s'hi puguin incloure també altres persones que tot i no residir a Catalunya hi hagin estat ateses), la qual cosa disminueix molt el risc de reidentificació de les persones afectades. I no s'ofereix la informació per a cada unitat de trànsit, sinó de manera conjunta per a tot Catalunya

Cal tenir en compte, a més, que les úniques dades que es facilitarien serien l'edat i el fet d'haver estat atesa per aquestes unitats. I no s'aprecia que, oferint aquesta informació a nivell de tot Catalunya, pugui haver-hi altra informació que associada a aquesta pugui permetre la reidentificació.

En el cas que ens ocupa la informació a protegir és el fet de si una persona ha estat atesa per una unitat de trànsit. En principi, es tracta d'una informació només coneguda per la persona interessada, el seu cercle més proper i qui ha intervingut en l'assistència. Per tant, podem considerar que la reidentificació s'ha de produir únicament a través dels altres dos atributs (edat i any d'assistència).

Això llevat, és clar, que es conegués prèviament aquesta circumstància (que una determinada persona o persones han estat ateses). En aquest cas (en el qual es conegués prèviament la identitat de totes les persones ateses) la confirmació d'informació prèviament coneguda permetria la identificació en sentit negatiu. És a dir, en anys amb una molt baixa incidència, el coneixement directe d'aquests casos per altres vies, permetria concloure a *contrario sensu*, que la resta de persones no han estat ateses per aquest motiu. Però amb aquesta operació ja no s'estaria accedint a cap dada de salut, atès que no es pot considerar dada de salut el fet de no haver estat atès per aquestes unitats.

Des del punt de vista del dret a la protecció de dades en aquest cas no existiria només una probabilitat baixa de reidentificació, sinó que a més, la gravetat d'una eventual reidentificació seria també molt menor, atès que ja no es tractaria de dades de salut i desapareixen els

riscos que pot haver-hi per al dret a la intimitat o els riscos d'estigmatització i discriminació de les persones afectades.

Seria una situació equivalent, per exemple, a la de les franges d'edat en les quals ja s'ha confirmat (en els resultats facilitats) que van haver-hi zero casos, la qual cosa confirmaria que ningú va ser atès.

I en aquest cas, tractant-se d'informació que no s'ha de considerar com a dada de salut, la ponderació (art. 24.2 LTC) entre l'interès públic en conèixer dades estadístiques sobre el funcionament del servei, que permeti avaluar la tasca realitzada per aquest servei a través dels anys, i el fet que es pogués arribar a deduir que una determinada persona (en realitat gairebé la totalitat de la població de Catalunya) no ha estat atesa en un determinat any, s'hauria de decantar a favor de l'accés.

Conclusió

Des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, lliurar la informació relativa als casos atesos a les unitats de trànsit, agregats per sexe i edat *“any a any, i no per rangs d'edat”*, ofereix garanties suficients per poder-se considerar una anonimització eficaç de les dades de salut de les persones afectades.

Barcelona, 9 de gener de 2022